

Съгласие.

Скъпоцѣнно съгласие кждѣ си?
Коя вода, кой потокъ те поднеси;
И те хвърли въ гори, поля, долини,
Дѣто нѣма никой отъ насъ да мини.

Да се стрѣтни и надъ теб' да надничи,
Илъ съ тебе бистра глава да кичи;
Да познае що е право и криво,
Да познае що е бистро, слѣтливо?

Останахъ дѣлата ни народни,
Запустѣли, безнадѣжни, безплодни;
Знаемъ, братя, че врѣмето паства
За напръдѣкъ, за успѣхи, за слава.

А не пусто днешно врѣме да мине
И надѣжда драгоцѣнна да гине;
Това всѣкой иска, вика говори;
Но защо сж многошумни раздори?

Па за частна интригантска угода,
Дѣ се носи, дѣ се тика народа?
Дойди у насъ съгласие по скоро,
Да играемъ вси съгласни на хѣро.

Да си станемъ единъ на другъ полезни,
Да избѣгнемъ отъ адове болѣзни;
И да рѣшимъ нашата родна задача,
Стига чорта да се радва, да скача!
